

me d'ind

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 22.290 van 29 januari 2009
in de zaak RvV 32.115 II**

In zake:

Gekozen woonplaats: [REDACTED]
ten kantore van advocaat C. HENRICOT
Congresstraat 49
1000 Brussel

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van 3 september 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B, aan verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2009 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van de kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GOUBAU, die loco advocaat C. HENRICOT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 september 2008 neemt de gemachtigde van de minister een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B, die op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) Art. 7, al. 1-2° van de Wet van 15 december 1980: verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden

werd; regelmatig verblijf verstreken sedert 20/06/2008 en betrokkenen heeft geen aanvraag artikel 9ter ingediend. (...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van ondermeer het beginsel van behoorlijk bestuur en het evenredigheidsbeginsel. Zij stelt dat verwerende partij weigerde de bijlage 3 van verzoekende partij, ~~die om medische redenen~~ automatisch hernieuwd was, te verlengen, omdat verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet moest indienen en zij dit niet gedaan heeft. Verzoekende partij stelt vervolgens dat zij manifest geen weet had van de instructies gegeven door de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot de hernieuwing van haar bijlage 3, dat haar geen enkel document is overhandigd waarin haar gevraagd wordt zulk een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te doen.

2.2. De verwerende partij laat in haar nota het volgende gelden:

"III. MET BETREKKING TOT HET MIDDEL

In een **enig middel** (vrij vertaald) stelt verzoekster dat artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 geschonden wordt, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. het evenredigheidsbeginsel en een manifeste appreciatiefout.

In een eerste onderdeel stelt ze niet op de hoogte te zijn gebracht door de gemeente Gent van het feit dat zij als voorwaarde voor de verlenging van haar aankomstverklaring een aanvraag om machtiging tot verblijf moest indienen op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980.

In een tweede onderdeel vergelijkt ze haar eigen positie met de situatie in het Conka-arrest. Zij stelt dat de gemeente Gent haar opgeroepen heeft om haar aankomstverklaring te verlengen en in de plaats daarvan een bijlage 13 heeft afgeleverd.

In een derde onderdeel stelt zij intussen het nodige te hebben gedaan. Zij zou dd. 03 oktober 2008 een aanvraag om machtiging tot verblijf hebben ingediend op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980. Zij stelt niet te begrijpen waarom haar aankomstverklaring niet zonder meer verlengd werd, nu haar medische situatie ongewijzigd was.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeksters middel gericht lijkt te zijn tegen de gemeente Gent. Verzoekster beklaagt er zich immers over dat zij door de gemeente Gent op onvoldoende wijze werd geïnformeerd en dat zij in het bezit werd gesteld van een bijlage 13, daar waar-zij van mening was dat haar aankomstverklaring opnieuw zou worden -verlengd.

De verwerende partij kan enkel constateren dat in de mate dat het middel gericht is tegen 'de gemeente Gent', het door verzoekster uiteengezette middel als onontvankelijk dient te worden beschouwd.

Ondergeschikt heeft de verwerende partij de eer te antwoorden dat uit de feiten supra en de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoekster als bijkomende voorwaarde voor verdere verlenging een aanvraag om machtiging tot verblijf moest indienen op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980. Verzoekster heeft nagelaten dit te doen.

Zij betwist dit gegeven niet, doch stelt de taal niet machtig te zijn en niet goed geïnformeerd te zijn geweest.

Hierbij dient te worden vastgesteld dat verzoekster deze bewering niet aannemelijk maakt, temeer uit de eerdere verlengingen wel degelijk blijkt dat zij de haar gevraagde documenten heeft voorgelegd.

Verder dient te worden opgemerkt dat, daar waar verzoekster aanhaalt inmiddels een aanvraag om machtiging te hebben ingediend, dit gegeven dateert van na het nemen van de bestreden beslissing. De verwerende partij kon hier dan ook geen rekening mee hebben gehouden op het moment van het nemen van de bestreden beslissing.

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten bevat de redenen waarom het werd genomen en werd op correcte en afdoende wijze gemotiveerd.

Verzoekende partij kent de motieven van de bestreden beslissing, vermits zij ze probeert te weerleggen in haar verzoekschrift tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

In dit opzicht wenst verweerder te verwijzen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

"Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing' aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (R.v.St. nr. 167.477, 5 februari 2007; R.v.St. nr. 164.298, 31 oktober 2006)." (RW, nr. 10.529, 30 augustus 2007)

Verzoekster betwist de motieven van het bestreden bevel niet en doet geen poging om ze als dusdanig te weerleggen.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekster niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het middel is niet ontvankelijk, minstens niet gegrond."

2.3. Aangaande de aangevoerde schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en het evenredigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De Raad kan ter zake enkel optreden wanneer het bestuur een kennelijk onredelijk gebruik maakt van zijn beoordelingsvrijheid, wat voor het onderhavige geval neerkomt op de vraag of de gemachtigde van de minister zich kennelijk onredelijk opgesteld heeft toen hij vaststelde dat "*betrokkene (...) geen aanvraag 9ter (heeft) ingediend*" en op grond van deze vaststelling de bestreden beslissing heeft genomen (cf. RvS 26 september 2005, nr. 149.347).

Uit het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de minister op 24 april 2008 een brief heeft verzonden aan de stad Gent, waarin enerzijds gevraagd wordt de aankomstverklaring van verzoekende partij "*de laatste keer te verlengen tot 20/06/2008*" en waarin anderzijds opgemerkt wordt dat "*voor verdere verlenging (...) betrokkene een artikel 9ter (dient) aan te vragen voor medische redenen*".

In het administratief dossier bevindt zich geen bewijs dat deze brief van 24 april 2008 is ter kennis gebracht aan verzoekende partij. Ook op de aankomstverklaring (bijlage 3) van verzoekende partij wordt nergens melding gemaakt van enige voorwaarde voor verdere verlenging.

In haar nota met opmerkingen stelt verwerende partij met betrekking tot de voorwaarde voor verlenging dat "*uit de feiten supra en de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoekster als bijkomende voorwaarde voor verdere verlenging een aanvraag om machtiging tot verblijf moest indienen op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980*", dat "*(v)erzoekster heeft nagelaten dit te doen*" en "*zij (...) dit gegeven niet (betwist), doch stelt de taal niet machtig te zijn en niet goed geïnformeerd te zijn geweest*", waarbij "*dient te worden vastgesteld dat verzoekster deze bewering niet aannemelijk maakt, temeer uit de eerdere verlengingen wel degelijk blijkt dat zij de haar gevraagde documenten heeft voorgelegd*".

De Raad merkt op dat verwerende partij hiermee niet aantoont dat de specifieke voorwaarde voor een verdere verlenging van de aankomstverklaring, met name het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, aan verzoekende partij ter kennis is gebracht en benadrukt nogmaals dat de bewering dat deze voorwaarde aan betrokkene ter kennis is gebracht, geen steun vindt in het administratief dossier.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet op de hoogte was van de voorwaarde die zij diende te vervullen teneinde een verdere verlenging van haar aankomstverklaring te verkrijgen.

Gelet op het feit dat de bestreden beslissing steunt op het feit dat het "*regelmatig verblijf (van verzoekende partij) (is) verstreken sedert 20/06/2008 en betrokkene (...) geen aanvraag artikel 9ter (heeft) ingediend*", terwijl de verdere verlenging van de aankomstverklaring van verzoekende partij en aldus van haar regelmatig verblijf afhankelijk was gemaakt van het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, maar verzoekende partij deze voorwaarde niet kende, heeft de gemachtigde van de minister bij het nemen van de bestreden beslissing een kennelijk onredelijk gebruik gemaakt van zijn beoordelingsvrijheid.

Dit onderdeel van het middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van 3 september 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen en twintig januari tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

Ch. BAMPS.